

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6C/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213836
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2014:6912213836.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSŤ s. r. o., IČO: 35 807 598, sídlo: Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, sídlo: Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a.**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom proti odporcovi domáha náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. vo výške majetkovej škody 125,- Eur na tom skutkovom základe, že navrhovateľ sa ako oprávnený návrhom na vykonanie exekúcie proti povinnej R. M., O.. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX X. X. XXX (ďalej aj ako „povinná“) domáhal vymoženia svojej pohľadávky zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, pričom exekučný súd mal o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnúť po uplynutí 15-dňovej lehoty podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z., čím mala navrhovateľovi vzniknúť majetková škoda vo výške 125,- Eur (pozostávajúca z nákladov na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov navrhovateľa 70,- Eur, udržanie a správu informačného systému 40,- Eur a nákladov na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu spolu s poštovným a telekomunikačnými výdavkami 15,- Eur) stanovená paušalizáciou reálnych vecných nákladov, a z titulu porušenie práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez prietahov sa navrhovateľ domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú si navrhovateľ vyčíslil sumou 724,69 Eur. Navrhovateľ tiež navrhoval rozhodnúť vo veci medzitémnym rozsudkom, že odporca je zodpovedný za škodu vzniknutú navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Na preukázanie svojho nároku navrhovateľ navrhol vykonať dôkaz exekučným spisom exekučného súdu vo veci navrhovateľa ako oprávneného proti povinnej R. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX X. X. XXX, spisom odporcu k predbežnému prerokovaniu nároku na náhradu škody a písomným podaním doručeným súdu dňa 14.07.2014 navrhovateľ navrhol v konaní vykonať dôkaz znaleckým posudkom vyčíslujúcim výšku spôsobenej škody.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa nevyjadril, odkázal na svoje písomné vyjadrenie zo dňa 27.02.2013 doručené súdu dňa 05.03.2013 v iných konaniach vedených na Okresnom súde Revúca vo veci obdobných návrhov navrhovateľa.

Súd vo veci nariadil termín pojednávania na deň 18.07.2014 o 09.00 hod. Navrhovateľ dňa 14.07.2014 doručil súdu e-mailom písomné podanie označené ako „Návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu“, podľa obsahu ktorého navrhovateľ požadoval doručiť rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici o vylúčení resp. nevylúčení sudcov

Okresného súdu Revúca pre zaujatosť podľa § 15 O. s. p. V predmetnej veci súd koná o návrhu navrhovateľa zo dňa 21.09.2012, ktorý bol doručený pôvodne Okresnému súdu Rimavská Sobota dňa 27.09.2012, na ktorom bol návrh navrhovateľa evidovaný pod sp. zn. 7C/112/2012. V podanom návrhu navrhovateľ namietal zaujatosť sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota, o tejto námietke zaujatosti bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4NcC/509/2012 zo dňa 11.10.2012, ktoré bolo navrhovateľovi doručené dňa 08.11.2012 tak, že vymenovaní sudcovia Okresného súdu Rimavská Sobota nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodnutia tejto veci. Okresný súd Rimavská Sobota návrh navrhovateľa následne podľa § 105 ods. 2 O. s. p. postúpil miestne príslušnému Okresnému súdu Revúca, ktorý ďalej vedie konanie o tomto návrhu pod sp. zn. 6C/2/2014. Námietku zaujatosti voči osobe zákonného sudcu, ktorému bola vec pridelená na rozhodnutie na Okresnom súde Revúca navrhovateľ nepodal a nepodal v tomto konaní ani námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Revúca. Písomné podanie navrhovateľa doručené súdu dňa 14.07.2014 nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti a v lehote troch dní nebolo doplnené predložením jeho originálu, preto v zmysle § 15a ods. 3 a § 42 ods. 1 O. s. p. na toto písomné podanie ako na námietku zaujatosti súd neprihliadal a vec nadriadenému súdu nepredložil. Nie je povinnosťou súdu akékoľvek zmätočné a priebehu konania obsahovo nekonformné podanie navrhovateľa považovať za námietku zaujatosti, resp. zisťovať či niektorým podaním navrhovateľ mieni namietiť zaujatosť zákonného sudcu, ktorému bola vec pridelená na rozhodnutie alebo mieni namietiť zaujatosť všetkých sudcov miestne príslušného súdu. Navrhovateľ, navyše zastúpený advokátom, zodpovedá sám za obsahovú správnosť, jasnosť a zrozumiteľnosť svojich podaní. Pokiaľ písomné podanie navrhovateľa neobsahuje označenie osoby sudcu, voči ktorému námietka zaujatosti smeruje, dôvod pre ktorý má byť sudca vylúčený a kedy sa navrhovateľ o dôvode zaujatosti dozvedel, na takéto podanie nie je možné prihliadať ako na námietku zaujatosti a to aj bez toho, aby súd bol povinný vopred postupovať podľa § 43 O. s. p. V tomto smere je ustanovenie § 15a ods. 3 O. s. p. potrebné považovať za ustanovenie špeciálne vo vzťahu k ustanoveniu § 43 O. s. p. a na podanie, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť námietkou zaujatosti v zmysle § 14 a nasl. O. s. p. súd bez ďalšieho neprihliada, a teda účastníka, ktorý takéto podanie súdu adresoval ani nevyzýva na opravu a odstránenie nedostatkov takéhoto podania. Zákonný sudca, ktorému bola vec pridelená na rozhodnutie na Okresnom súde Revúca sa vo veci sám necíti byť zaujatý už najmä z dôvodu, že sám nebol zákonným sudcom v exekučnom konaní, od ktorého navrhovateľ v prejednávanej veci vyvodzuje nárok na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy. Toto stanovisko zákonného sudcu je v súlade aj s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15NcC/58/2013-57 zo dňa 17.12.2013 vydaným vo veci vedenej Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 6C/217/2012 a tiež z uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 3NcC/293/2012 zo dňa 19.10.2012, ktoré bolo navrhovateľovi doručené dňa 15.11.2012 a ktorým bolo rozhodnuté o námietkach zaujatosti podaných navrhovateľom v iných veciach proti osobám všetkých sudcov Okresného súdu Revúca. Z týchto dôvodov, keďže navrhovateľ v tomto konaní nepodal riadnu námietku zaujatosti so všetkými zákonnými náležitosťami ani voči osobe zákonného sudcu, ktorému bola vec pridelená na rozhodnutie na Okresnom súde Revúca, ani voči všetkým sudcom Okresného súdu Revúca, súd vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 18.07.2014 a rozhodol vo veci samej. Postup súdu prvého stupňa pri posudzovaní námietky zaujatosti môže byť preskúmaný aj v odvolacom konaní proti rozhodnutiu vo veci samej, prípadný nesprávny postup súdu prvého stupňa pri posudzovaní námietky zaujatosti je odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. a) O. s. p. a je dôvodom zrušenia rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. g) O. s. p. iba v prípade záveru odvolacieho súdu o vylúčení zákonného sudcu. O tom, že súd neakceptuje žiadosť navrhovateľa o zrušenie termínu pojednávania súd informoval právneho zástupcu navrhovateľa e-mailom (rovnakou formou, ako podal navrhovateľ žiadosť o zrušenie termínu pojednávania) dňa 15.07.2014 a tiež písomne dňa 15.07.2014. Odporca svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili e-mailom zo dňa 17.07.2014. Súd preto podľa § 101 ods. 2 pojednával vo veci aj bez prítomnosti účastníkov.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: návrh navrhovateľa č. I. 1-4, pripojený spis Okresného súdu Revúca sp. zn. 5Er/34/2010 č.l. 27, vyjadrenie odporcu zo dňa 27.02.2013 č. I. 39-55 zo spisu vedeného Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 6C/217/2012, a zistil nasledovný skutkový stav:

Z exekučného spisu Okresného súdu Revúca sp. zn. 5Er/34/2010 súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého sp. zn. EX 14051/2009 vo veci návrhu navrhovateľa ako oprávneného na vykonanie exekúcie proti R. M., nar. XX.XX.XXXX, V. XXX XX X. X. XXX ako povinnej, o vymoženie 977,22 Eur s prísl. na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok č.k. F. XXXXX/XX Stáleho rozhodcovského súdu zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a. s., bola doručená

Okresnému súdu Revúca dňa 20.01.2010. O tejto žiadosti bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Revúca č.k. 5Er/34/2010-17 zo dňa 25.11.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.12.2010 tak, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa zamietla z dôvodu, že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok č.k. F. XXXXX/XX Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a. s., bol exekučným súdom posúdený ako nulitný právny akt z dôvodu, že bol vydaný na základe rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, z ktorého dôvodu rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodovať spor medzi navrhovateľom a povinnou. Toto uznesenie bolo vydané po tom, čo exekučný súd dňa 17.03.2010 a opakovane dňa 16.09.2010 vyzýval Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a. s. ako aj právneho zástupcu navrhovateľa ako oprávneného na predloženie spisových materiálov a všeobecných zmluvných podmienok; z exekučného spisu sp. zn. 5Er/34/2010 nevyplýva, kedy presne navrhovateľ Zmluvu o úvere č. XXXXXXX a Všeobecné zmluvné podmienky súdu predložil, nakoľko zrejme išlo o hromadné podanie navrhovateľa adresované do viacerých exekučných spisov, je však zrejme, že navrhovateľ tak urobil až po tom, čo mu bola doručená výzva súdu zo dňa 16.09.2010. O žiadosti súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Revúca č.k. 5Er/34/2010-17 zo dňa 25.11.2010. Navrhovateľ ako oprávnený podal odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Revúca č.k. 5Er/34/2010-17 zo dňa 25.11.2010, ktoré odvolanie písomným podaním zo dňa 19.11.2011 vzal v celom rozsahu späť a odvolacie konanie bolo zastavené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15CoE/81/2011-41 zo dňa 17.02.2011.

Navrhovateľ v návrhu tvrdil, že požiadal odporcu o predbežné prerokovanie návrhom uplatňovaného nároku na náhradu škody, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s dokladom o jej doručení odporcovi však súdu nepredložil ani navrhovateľ ani odporca. Keďže účastníci neposkytli súdu potrebnú súčinnosť, ako listinný dôkaz za účelom preukázania tejto skutočnosti súd preto vykonal iba návrh navrhovateľa a vyjadrenie odporcu zo dňa 27.02.2013, ktorými však nemal súd preukázané (a to ani len s určitou mierou pravdepodobnosti), či žiadosť navrhovateľa o predbežné prerokovanie uplatňovaného nároku na náhradu škody v tomto súdnom konaní bola doručená odporcovi a kedy sa tak stalo (návrh navrhovateľa č. I. 4 spisu a vyjadrenie odporcu č.I. 42 spisu), pretože odporca nepotvrdil navrhovateľom tvrdené doručenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody uplatňovaného v tomto súdnom konaní odporcovi. Pre účely rozhodnutia vo veci samej preto súd vychádzal z toho, že návrhom navrhovateľa uplatnený nárok predbežne prerokovaný s odporcom nebol.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.05.2010, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2010 do 31.05.2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Predpokladmi zodpovednosti štátu za škodu podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. sú: nesprávny úradný postup, škoda a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Uvedené predpoklady zodpovednosti za škodu musia byť splnené kumulatívne, zodpovednosť štátu za škodu vzniká teda len vtedy, ak sú všetky tieto predpoklady splnené. Ak čo len jeden z nich nie je splnený, základ nároku navrhovateľa nie je daný a súd návrh zamietne; ostatnými predpokladmi už nie je potrebné sa zaoberať.

Predovšetkým nie je správny navrhovateľom uvádzaný výklad ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2010 a v znení účinnom od 01.06.2010 do 31.05.2011. Podľa tohto ustanovenia bol exekučný súd vždy povinný preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Podľa právnej úpravy v znení účinnom do 31.05.2010, ak súd nezistil rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti mal písomne poveriť exekútora vykonaním exekúcie. V prípade, ak súd zistil rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietol. V tomto ustanovení, v druhej a tretej vete, sú obsiahnuté dve rôzne právne normy, s rôzne určenou primárnou hypotézou (ak súd nezistil rozpor žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom podľa druhej vety a ak súd zistil rozpor žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom podľa tretej vety) a s rôzne určenou primárnou dispozíciou (písomné poverenie exekútora vykonaním exekúcie do 15 dní od doručenia žiadosti podľa druhej vety a zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa tretej vety). Je pritom zrejmé, že súčasťou primárnej dispozície oboch právnych noriem nie je aj lehota 15 dní, táto je súčasťou primárnej dispozície len právnej normy vyjadrenej v ustanovení druhej vety § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Rozdielne vymedzenie primárnej hypotézy oboch právnych noriem neumožňuje aplikovať primárnu dispozíciu právnej normy obsiahnutej v druhej vete na prípady subsumovateľné pod primárnu dispozíciu právnej normy obsiahnutej v tretej vete, a to ani v časti týkajúcej sa 15 dňovej lehoty pre písomné poverenie exekútora vykonaním exekúcie, t.j. že v rovnakej lehote by exekučný súd bol povinný rozhodnúť aj o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa tretej vety pre rozpor žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Táto úprava platila bez zreteľa ku skutočnosti, ktorý z exekučných titulov vymenovaných v § 41 ods. 2 Exekučného poriadku je podkladom pre vykonanie exekúcie. Na tomto právnom stave nezmenila nič ani novela Exekučného poriadku zákonom č. 144/2010 Z. z. účinná od 01.06.2010, ktorou bola v druhej vete § 44 ods. 2 Exekučného poriadku doplnená časť, podľa ktorej „táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d)". Touto novelou nedošlo k zmene primárnej dispozície právnej normy vyjadrenej v tretej vete § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, preto exekučný súd vo veci vedenej Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 5Er/34/2010, keď zistil rozpor exekučného titulu so zákonom, nebol povinný rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia v lehote 15 dní od jej doručenia, a to opäť bez zreteľa ku skutočnosti, že exekučným titulom na podklade ktorého sa navrhovateľ ako oprávnený domáhal vykonania exekúcie bol exekučný titul

podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku - rozhodcovský rozsudok č.k. F. XXXXX/XX Stáleho rozhodcovského súdu zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a. s.

V prípadoch, keď nie je súd (alebo iný orgán verejnej moci) viazaný zákonnou lehotou pre vydanie rozhodnutia, je povinnosťou súdu rozhodnúť v lehote primeranej. Navrhovateľ doručil exekučnému súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 5Er/34/2010 požadovanú Zmluvu o úvere č. XXXXXXX a všeobecné zmluvné podmienky až po dni 16.09.2010. O žiadosti súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Revúca č.k. 5Er/34/2010-17 zo dňa 25.11.2010, teda v lehote primeranej po doručení zmluvy o úvere a všeobecných zmluvných podmienok navrhovateľom exekučnému súdu. Nie je teda preukázaný jeden zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012 a to existencia nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v porušení povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote (ktorá pre tento prípad zákonom stanovená nebola) resp. nečinnosťou orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci prípadne zbytočnými prietiahmi v konaní (t.j. nevydaním rozhodnutia v primeranej lehote), pričom podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného do 31.12.2012 má aj všeobecný súd oprávnenie v rámci posudzovania splnenia podmienok pre uplatnenie nároku na náhradu škody posudzovať porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Opačný výklad by viedol k neprijateľnému záveru, že napr. náhradu škody objektívne spôsobenú porušením povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote by si poškodený účastník uplatniť nemohol len z dôvodu, že v právoplatne skončenej veci nemôže efektívne podať opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov (napr. podaním sťažnosti na prietahy v konaní), ktorých využitie je podmienkou pre podanie sťažnosti pre porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR Ústavnému súdu SR (čo napokon spôsobuje pochybnosti o ústavnosti § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013).

Odhliadnuc od vyššie uvedeného, jedným zo základných nepísaných právnych princípov je aj zásada, podľa ktorej z nepráva nikdy nemôže vzniknúť právo (ex iniuria ius non oritur, ex turpi causa non oritur actio, napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 181/2011 zo dňa 14.09.2011) a to ani ako akcesorický alebo subsidiárny záväzok. Žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého sp. zn. EX 14051/2009 vo veci návrhu navrhovateľa ako oprávneného na vykonanie exekúcie proti R. M., nar. XX.XX.XXXX, V. XXX XX X. X. XXX ako povinnej, o vymoženie 977,22 Eur s prísl. na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok č.k. SR XXXXX/XX Stáleho rozhodcovského súdu zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a. s., ktorá doručená Okresnému súdu Revúca dňa 20.01.2010, konanie o ktorej bolo vedené Okresným súdom Revúca pod sp. zn. 5Er/34/2010, bola zamietnutá uznesením Okresného súdu Revúca č.k. 5Er/34/2010-17 zo dňa 25.11.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.12.2010. Toto uznesenie je stále právoplatné, do dnešného dňa nebolo zrušené, preto týmto uznesením je súd viazaný (§ 170 ods. 1 O. s. p.). Návrhom navrhovateľa ako oprávneného navrhované vymoženie nároku proti povinnej na základe navrhovateľom označeného exekučného titulu bolo exekučným súdom právoplatne posúdené ako nedôvodné. Navrhovateľ ako oprávnený teda nemal voči povinnej právo na vymoženie nároku vyplývajúceho z navrhovateľom označeného exekučného titulu. Za tohto stavu by potom ani prípadné oneskorené rozhodnutie exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nemohlo mať za následok negatívny zásah do majetkovej sféry navrhovateľa a vznik prípadného nároku na náhradu škody. Ak navrhovateľ vynaložil náklady v súvislosti so svojim v konečnom dôsledku nedôvodným návrhom na vykonanie exekúcie, tieto nie sú v príčinnej súvislosti so samotným prípadne oneskoreným rozhodnutím exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ale priamou príčinou vynaložených nákladov je samotný v končenom dôsledku nedôvodný návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie. Vychádzajúc z uvedenej zásady potom z nedôvodného a teda neoprávneného návrhu navrhovateľa na vykonanie exekúcie nemožno vyvodzovať vznik akýchkoľvek ďalších nárokov navrhovateľa najmä nároku na náhradu škody (vrátane nároku na náhradu nemajetkovej ujmy) spôsobenej prípadným nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v porušení povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote (ktorá pre tento prípad zákonom stanovená nebola) resp. nečinnosťou orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci prípadne zbytočnými prietiahmi v konaní (t.j. nevydaním rozhodnutia v primeranej lehote).

Napokon navrhovateľ nepreukázal ani to, že by návrhom uplatnené nároky s odporcom predbežne prerokoval a keďže podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný, nebolo preukázané, že by navrhovateľ bol oprávnený domáhať sa návrhom uplatnených nárokov voči odporcovi. Aj keby však boli návrhom uplatnené nároky navrhovateľa s odporcom predbežne prerokované, z dôvodov zhora uvedených by návrh navrhovateľa nebol dôvodný.

Z týchto dôvodov, keďže nie sú splnené predpoklady zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom v podobe neexistencie nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nárok nebol s odporcom predbežne prerokovaný a keďže ani prípadným oneskoreným rozhodnutím exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nemohol navrhovateľovi vzniknúť nárok na náhradu škody, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Ostatnými predpokladmi zodpovednosti štátu za škodu, najmä vznikom škody a jej výškou sa už súd nezaoberal. Súd preto ani nevykonával dôkazy za účelom preukázania výšky škody, na písomné podanie navrhovateľa doručené súdu dňa 14.07.2014 obsahom ktorého bol aj návrh na vykonanie dôkazu znaleckým posudkom vyčísľujúcim výšku spôsobenej škody súd neprihliadal podľa § 42 ods. 1 O. s. p., pretože toto podanie navrhovateľa nebolo doplnené predložením jeho originálu.

Návrhom navrhovateľa na rozhodnutie medzitýmym rozsudkom, ktorým sa navrhovateľ domáhal určenia, že odporca je zodpovedný za škodu vzniknutú navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, nie je súd viazaný. Navrhovateľ navrhoval rozhodnúť medzitýmym rozsudkom o predbežnej otázke zodpovednosti odporcu za škodu vzniknutú navrhovateľovi, o ktorej medzitýmym rozsudkom je vylúčené rozhodovať (medzitýmym rozsudkom súd rozhoduje len o tom, či základ nároku navrhovateľa je daný). Rozhodnutie medzitýmym rozsudkom je na úvahe súdu (§ 152 ods. 2 O. s. p.), ak súd nevyhovie návrhu na vydanie medzitýmneho rozsudku, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie. Preto súd vo veci samej rozhodol tak, že návrh navrhovateľa zamietol jedným výrokom o veci samej.

Námietkou premlčania vznesenou odporcom (vyjadrenie odporcu č. I. 50 spisu) sa súd nezaoberal pre nedostatok podstatných skutkových okolností rozhodujúcich pre posúdenie opodstatnenosti námietky premlčania, pričom vzhľadom na dôvody pre ktoré bol návrh navrhovateľa zamietnutý nebolo hospodárne objasňovať skutkový stav podrobnejšie. Navyše vzhľadom na prístup oboch účastníkov k žiadosti súdu o predloženie žiadosti navrhovateľa o predbežné prerokovanie uplatneného nároku na náhradu škody s dokladom o jej doručení odporcovi, na ktorú ani jeden z účastníkov nijako nereagoval, nedalo sa zrejme ani očakávať poskytnutie potrebnej súčinnosti oboch účastníkov pre bližšie objasnenie skutkového stavu pre posúdenie námietky premlčania.

Navrhovateľ bol v konaní v celom rozsahu neúspešný, preto navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nevzniklo. V konaní úspešný odporca si trovy konania neuplatnil, preto súd o trovách konania nerozhodoval, podľa § 151 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého o povinnosti zaplatiť trovy konania rozhoduje súd iba na návrh.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti podľa § 205 ods. 1 O. s. p. a podľa § 42 ods. 3 O. s. p. Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami. V odvolaní sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k nasledovným vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.:
- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
 - účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 - v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
 - sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).